

ŽELJKO MRŠIĆ *

Prekršajna kriminalistika ili metodika kriminalističkog istraživanja prekršaja?

Sažetak

U članku je elaborirana potreba da se policija temeljitije bavi prekršajnom problematikom kao kaznenim djelima u malom. S obzirom na broj i raznorodnost prekršaja u odnosu na broj i raznorodnost kaznenih djela koji se kreće u odnosu 12:1, pojavljuje se i potreba postavljanja područja kriminalističkog istraživanja prekršaja na zdrave teoretske osnove koje trenutno ili ne postoje ili nisu dovoljno razrađene. S tim u vezi dat je prikaz ideje ustanovljavanja novog kolegija na Visokoj policijskoj školi koji bi se bavio tim područjem, a zvao bi se "Metodika kriminalističkog istraživanja prekršaja". Također bi se, kroz donekle provokativan prijedlog naziva kolegija "Prekršajna kriminalistika", dotaklo pitanje potrebe preciznijeg definiranja kriminalistike, ali i njene pune afirmacije.

Ključne riječi: *kriminalistika, prekršaji, prekršajna kriminalistika, kriminalističko istraživanje prekršaja.*

UVOD

Kontradikcija sadržana u naslovu ovog rada nije plod neinformiranosti, već je plod promišljanja pravne naravi i specifičnosti prekršaja općenito, a time i posljedično one discipline koja se bavi njihovim otkrivanjem, razjašnjavanjem i dokumentiranjem. I jedan i drugi naziv je održiv u onoj mjeri koliko su održivi argumenti koji takav naziv podržavaju i, dakako, održivosti ili neodrživosti kontraargumenata. U prvom redu se postavlja pitanje potrebe i umjesnosti etabliranja neke nove kriminalistike ili "potkriminalistike", i uopće pitanje je li to ili nije "neka nova kriminalistika", hoće li to donijeti kakvu korist ili štetu postojećoj kriminalistici ili će možda unijeti nepotrebnu zbrku u jedno uređeno područje?

* mr. sc. Željko Mršić, viši predavač na Visokoj policijskoj školi MUP-a RH, Zagreb. Autor u tekstu iznosi osobna stajališta.

1. GENEZA

Da bismo odgovorili na ta pitanja, potrebno se prisjetiti konteksta u kome je takva ideja nastala i dozrela. Naime, početkom 2013. godine dekan Visoke policijske škole u Zagrebu, imenovao je povjerenstvo za izradu prijedloga novoga studijskog programa preddiplomskoga stručnog studija kriminalistike. Prilikom nominiranja kolegija na kriminalističkom i policijskom usmjerenju pojavio se stanoviti nerazmjer na štetu policijskog usmjerenja. Na kriminalističkom usmjerenju nominirano je devet kolegija koji se bave specifičnostima, tj. posebnim metodikama istraživanja pojedinih vrsta kaznenih djela, i to: krvnih i seksualnih, imovinskih, kompjutorskog kriminaliteta, kriminaliteta na štetu djece i maloljetnika, gospodarskog kriminaliteta i korupcije, organiziranog i kriminaliteta droga, požara i eksplozija, ekoloških delikata, te terorizma, dok je takva "lepeza poslova" na strani policijskog usmjerenja uglavnom izostala. Ne dovodeći u pitanje izuzetnu, moglo bi se reći i najveću važnost tog dijela policijskih poslova na otkrivanju, razjašnjavanju i dokumentiranju, tj. suzbijanju kaznenih djela, ostaje činjenica da je to u ukupnosti policijskog postupanja ipak manji dio ukupnoga policijskog posla. Isto tako, udio studenata koji slušaju posebne kriminalističke metodike je teško dovesti u omjer s poslovima koje obavljaju u svakodnevnoj policijskoj praksi, tj. valja pretpostaviti da mali broj studenata radi na tim specifičnim područjima, odnosno linijama rada pa da stečena znanja mogu inkorporirati upravo u tom području, odnosno liniji rada. Činjenica je da je u Republici Hrvatskoj u posljednjem desetogodišnjem razdoblju, od 2003. do 2012. godine evidentirano **771 835** kaznenih djela¹ i **9 054 092** prekršaja². Vidimo da je gotovo 12 (11,7) puta više evidentiranih prekršaja nego kaznenih djela. Drugim riječima udio kaznenih djela u odnosu na prekršaje iznosi oko **8,5%**. Iz brojki proizlazi da je prekršajna problematika u ukupnosti policijskog postupanja dominantna u kvantitativnom smislu. U kvalitativnom smislu nesumnjivo je kriminalističko istraživanje kaznenih djela mnogo složenije i zahtjevnije od kriminalističkog istraživanja prekršaja, ali i na tom području je došlo do značajnog usložnjavanja.

2. PREKRŠAJNE POSEBNOSTI

Za usložnjavanje prekršajne problematike je, između ostaloga, "zaslužna" i reforma prekršajnog zakonodavstva slijedom koje su se prekršaji etablirali kao dio kaznenog prava u širem smislu,³ odnosno kaznena djela u malom. To je proizvelo potrebu da se i to područje na stručnom studiju kriminalistike počne ozbiljnije izučavati, tj. da se program uravnoteži. U trenutku kad prekršaj prestaje biti administrativni i postaje kaznenopravni pojam, na njega se, na primjeren način imaju primjenjivati sva načela i datosti kaznenog postupka i u formalnom i u materijalnom smislu. Dakle postupak počinje s osnovom sumnje da je počinjen prekršaj,

¹ http://www.mup.hr/UserDocsImages/statistika/2013/pregled_2003_2012.pdf, p. 15, posljednji put pristupljeno (nadalje PPP) 17. 12. 2013.

² Ib. p. 22, 23. i bilteni o sigurnosti cestovnog prometa na: <http://www.mup.hr/10.aspx>

³ Horvatić, Ž.: Novo prijestupovno i prekršajno pravo kao dio hrvatskog kaznenopravnog sustava, HLJZ-KZP, 1/2001., Zagreb 2001., p. 6 i drugdje. Potrebno je napomenuti da je citirani Ljetopis 1/2001. koncipiran kao zbornik radova sa II. savjetovanja Hrvatskog udruženja za kazneno pravo i praksu koje je i održano na temu Novo prijestupovno i prekršajno zakonodavstvo. Također je i znatan dio prostora u Ljetopisu br. 2/2002. i 2/2013. posvećen istoj problematici.

pa se kroz izvidne i dokazne radnje početna sumnja raspršuje ili, kroz utvrđivanje radnje, protupravnosti, bića djela i krivnje, potvrđuje do razine osnovane sumnje, što je onda osnova za prekršajnoopravno sankcioniranje itd.

Slijedom toga opravdano je onda postaviti pitanje postoje li na području kriminalističkog istraživanja prekršaja takve razlike da se nameće potreba za posebnim metodikama istraživanja raznorodnih prekršaja. Drugim riječima, jesu li posebnosti u kriminalističkom istraživanju prekršaja, primjerice protiv javnog reda i mira, nadzora državne granice, prekršaja s područja gospodarstva, prekršaja na moru i slično, naglašene u približno istoj mjeri kao kod posebnosti u kriminalističkom istraživanju kriminaliteta droga, imovinskih delikata, terorizma i slično. Spomenuto povjerenstvo je zauzelo načelan stav da postoje značajne razlike i posebnosti u istraživanju raznorodnih prekršaja u približno istim relacijama kao i posebnosti u istraživanju raznorodnih kaznenih djela, što proizvodi potrebu izučavanja posebnih metodika istraživanja određenih vrsta ili određenih skupina prekršaja. Do te točke postojalo je suglasje svih članova povjerenstva, ali je došlo do disonantnih tonova u trenutku imenovanja kolegija koji bi se tim sadržajima bavio. Dio članova je zastupao stajalište da bi se kolegij trebao zvati "Metodike istraživanja prekršaja", dok je drugi dio zastupao stajalište da se kolegij zove "Prekršajna kriminalistika". Naravno da su obje skupine argumentirale svoje stavove prilično uvjerljivim argumentima. Zagovornici "Metodika istraživanja prekršaja" tvrde da je kriminalistika jedinstvena znanstvena disciplina koja se sastoji od taktike, tehnike i metodike i da se posebnosti kriminalističkog istraživanja prekršaja mogu podvesti pod posebnu kriminalističku metodiku istraživanja prekršaja, jer da kriminalistika na pojmovnoj razini pokriva i prekršaje kao "kaznena djela u malom". Takvom stavu se nema što zamjeriti, on je odmjeren i korektan, no nije u skladu s definicijama kriminalistike kako se ona definira na ovim prostorima, o čemu će više riječi biti kasnije. Zagovornici "Prekršajne kriminalistike" podržavaju takav stav, no možda i provokativno izlaze i izvan suštine ovog pitanja želeći na ovaj način naglasiti značaj kriminalistike, danas kao discipline, odnosno znanstvene discipline, a sutra možda zasebne znanosti. Jer, kao što je poznato, u akademskim krugovima kriminalistiku od njenih početaka prate neka pitanja priznavanja ili nepriznavanja statusa zasebne znanosti, odnosno znanstvene discipline, pa bi i ovako osmišljen kolegij na Visokoj policijskoj školi mogao biti doprinos afirmaciji kriminalistike i korak ka njenom etabliranju kao zasebne znanosti.

3. KRIMINALISTIKA I PREKRŠAJI

Kad se kriminalistika dovede u izravnu vezu s prekršajima, kao da se može osjetiti stanovit otpor kriminalista. To je možda i razumljivo jer se i naziv kriminalistike izvodi iz kriminaliteta pod kojim se, u užem smislu razumijevaju kaznena djela, tj. klasični kriminalitet. Uostalom, kriminalistiku još Hans Gross definira kao skup znanja potrebnih u otkrivanju i utvrđivanju kaznenih djela i njihovih počinitelja pridajući joj znanstveni status⁴, a i sve kasnije definicije, unatoč određenim nesuglasjima, za predmet kriminalistike u pravilu određuju klasični kriminalitet, tj. kaznena djela.⁵ A ako je tomu tako, onda se opravdano može postaviti

⁴ Modly, D.: Norme ZKP-a i pravila kriminalistike, Policija i sigurnost 3/92., p. 119., poziv na Gross H.: Kriminalistički instituti, Arhiv za kriminalnu antropologiju, br. 1, 1898., p. 108.

⁵ Tako Pavišić, B., Modly, D., Veić, P.: Kriminalistika, knjiga prva, Golden marketing tehnička knjiga, Zagreb,

pitanje kojim se to alatima i spoznajama koje znanosti ili bilo kakve druge discipline služe policijski službenici pri kriminalističkom istraživanju prekršaja i njihovih tragova? Pa to isto pitanje možemo protegnuti na istraživanje disciplinskih djela, a s tim u vezi je i ispitivanje osnovanosti predstavi i pritužbi u tzv. pritužbenom postupku. Sva je prilika da se kriminalistika, odnosno kriminalističke spoznaje kao alat koriste u svim tim postupcima, pa joj onda treba proširiti definiciju, promijeniti naziv ili je uže pojmovno odrediti uz one delikte kojima se ponajprije bavi. Ako se kriminalistika koristi u otkrivanju i razjašnjavanju svih vrsta kažnjivih radnji u određenom pravnom sustavu koje Horvatić⁶, ali i drugi autori nazivaju delinkvencijom, onda bi joj primjereniji naziv bio "delinkvistika". Naravno da je ovdje riječ o dosjetki koju ne treba shvaćati ozbiljno, ali i ona upućuje na to da je onda potrebno definiciju kriminalistike, po pitanju predmeta njenog bavljenja, proširiti na sva kažnjiva ponašanja. Na tom tragu treba tumačiti i definiciju kriminalističkog istraživanja iz članka 2. stavka 1. točke 7. Zakona o policijskim poslovima i ovlastima⁷, koje se definira kao ukupnost policijskih ovlasti, mjera i radnji u slučaju postojanja osnova sumnje kako na kaznena djela tako i na prekršaje.

Ako bismo spomenute definicije kriminalistike sveli na zajednički nazivnik, mogli bismo je definirati kao zasebnu znanost ili znanstvenu disciplinu koja uz pomoć specifičnih znanstvenih i iskustvenih metoda istražuje kriminalitet⁸ u smislu otkrivanja, razjašnjavanja i adekvatnog dokumentiranja činjenica s tim u vezi.

Dakle, postojanje kriminalistike koja "pokriva" istraživanje kaznenih djela nije u kontradikciji s kriminalistikom koja bi "pokrivala" istraživanje prekršaja, tim više što nije rijedak slučaj da se jedna te ista ponašanja u jednom političkom trenutku "kriminaliziraju" ili "dekriminaliziraju", a najčešće je riječ o prebacivanju određenih djela iz Prekršajnog zakona u Kazneni zakon i obrnuto. Slijedom toga i naziv "Prekršajna kriminalistika" ne bi trebao "bosti u oko" ni najzagriženije kriminaliste, mada bi i nazivi "kriminalističko istraživanje prekršaja", "kriminalističke metode istraživanja prekršaja" ili tome slično sasvim dobro označili suštinu predmetnog kolegija. Dodatni argument može se pronaći na području kriminalističke prevencije prekršaja, što bi trebao biti jedan od sadržaja predmetnog kolegija, što se, za razliku od "prekršajnih metodika" ne kosi s terminom "Prekršajna kriminalistika".

2006., p. 33., kriminalistiku definira kao disciplinu koja sustavno istražuje i primjenjuje znanstvene metode i pravila iskustva u otkrivanju i razjašnjavanju pojava kaznenih djela i utvrđivanju njihovih počinitelja;

Dujmović je definira kao znanost koja se bavi primjenom pravila iskustva te saznanja prirodnih i tehničkih znanosti radi utvrđivanja kaznenih djela i njihovih počinitelja, Dujmović, Z. i drugi: *Kriminalistika*, Ministarstvo unutarnjih poslova, Zagreb, 2007., p. 14.;

Singer za kriminalistiku kaže da proučava tehniku, taktiku i metode otkrivanja kaznenih djela i njihovih počinitelja te metodama sprečavanja delinkventnog ponašanja, Singer, M., Kovčič, I., Čajner Mraović, I.: *Kriminologija*, Nakladni zavod Globus, Zagreb 2002. p. 27.;

Karas, Ž. 2012. u Uvodu u kriminalistiku, MUP RH, p. 13. daje najcjelovitiji presjek definicija kriminalistike počev od Dvoršaka, Damaške, Bayera, Horvatića, Mayera, Clagesa, i svi oni predmetom kriminalistike vide kaznena djela i njihove počinitelje.

⁶ Horvatić, Ž.: *Elementarna kriminologija*, Školska knjiga, Zagreb, 1993. p. 5.

⁷ NN 76/09., 92/14.

⁸ Misli se na kriminalitet u širem smislu koji bi bio podudaran pojmu delinkvencije, što podrazumijeva sva zabranjena ponašanja u jednom društvu.

4. SMISAO I SADRŽAJ KOLEGIJA

Smisao predloženog kolegija jest da se studentima naglasi značaj otkrivanja, razjašnjavanja i suzbijanja prekršaja kao kaznenih djela "u malom", ovladavanje taktikama i metodama otkrivanja, razjašnjavanja i dokazivanja raznorodnih vrsta prekršaja, ali i planiranje i organiziranje rada policije na prevenciji prekršaja i kritičko prosuđivanje te primjena normi iz domene prekršajnog zakonodavstva.

U tom smislu se pokazuje potrebnim definirati opća načela "prekršajne kriminalistike", njen djelokrug, odnosno uže područje interesa, ali i druge posebnosti kao što su posebnosti pravnog ili formalnog pojma prekršaja, šticeo pravno dobro kod pojedinih prekršaja, načini i modaliteti počinjenja prekršaja kao i načini i modaliteti kriminalističkog istraživanja tih istih prekršaja. To onda povlači za sobom i određene posebnosti kriminalističke taktike i kod istraživanja prekršaja i kod drugih mjera taktičke ali i procesne naravi, kao što su mjere osiguranja nazočnosti okrivljenika u prekršajnom postupku i tome slično. Slijedom toga nameću se i druge posebnosti kao kod prevencije prekršaja, prekršajnih izvida i prikupljanja dokaza u prekršajnom postupku, naročito kod određenih skupina okrivljenika čija je pozicija u prekršajnom postupku bitno različita nego u kaznenom postupku, primjerice strani državljani, maloljetnici, osobe koje uživaju imunitet od progona i slično.

Imajući u vidu činjenicu da su prekršaji vrlo široko i raznorodno rasprostranjeni te oskudnost stručnih i znanstvenih radova koji se bave tim područjem, nameće se potreba za teoretskim preispitivanjem tog područja. Izostanak teoretske infrastrukture dovodi do različitog poimanja određenih pojmova i različitih praksi postupanja. Kod prekršaja iz nadležnosti policije još i postoji mogućnost ujednačavanja postupanja na razinama policijskih postaja djelovanjem Ravnateljstva policije koje može naputcima, uputama i slično 'ujednačavati' praksu, no što je s drugim ovlaštenicima za pokretanje i vođenje prekršajnih postupaka? Možda se izostanak te teoretske infrastrukture najbolje vidi na primjeru Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, koji je u policijskom postupanju jedan od temeljnih zakona s tog područja, a godine prolaze a da se suvremeni zakon ne donosi.⁹ Naime taj zakon datira još iz 1977. godine, posljednji put je noveleliran davne 1990. godine, a što njegovo osuvremenjivanje znači policijskom sustavu i koje sve probleme prouzrokuje u svakodnevnoj policijskoj praksi, izlišno je i navoditi. Činjenica je da je više puta Ministarstvo unutarnjih poslova načinilo bolji ili lošiji nacrt prijedloga tog zakona, ali se on ni do danas nije našao u saborskoj proceduri, pa proizlazi da je "zapeo" na političkoj razini. S obzirom na izostanak teoretske infrastrukture koju bi trebala postaviti relevantna struka, drugo nije ni za očekivanje nego da političke elite donošenje i učinak pojedinog akta procjenjuju iz vlastite interesne vizure. Nedostatak takve infrastrukture načinjene od teoretskih i praktičnih postavki, dopušta mogućnost različitog tumačenja uobičajenih, općih pojmova, pa se može postaviti pitanje što to uopće znači red, što znači mir, što je to javno u odnosu na svoj antipod, koji su uopće elementi javnosti, reda, mira, itd., sve dotle da će se teško postići suglasje oko pojedinih ideoloških pitanja kao što je isticanje određenih simbola određenih povijesnih režima. Ista stvar je i s moralnim kategorijama, kao što su bludničenje, povreda morala građana, zlostavljanje životinja i tome slično. Zar razlikovanje "društveno dopuštenog kockanja", kao što je klađenje, igre na sreću i slično, od "društveno zabranjenog kockanja", ne bi trebalo postaviti na

⁹ NN 41/77., 55/89., 5/90., 47/90.

zdrave teoretske osnove? Ili razlikovanje društveno prihvaćenog avanturizma od društveno neprihvaćenog skitanja, prosjačenja od humanitarnog prikupljanja sredstava i tome slično.

Čini se očitim da na ovom području treba puno raditi, poglavito na posebnostima utvrđivanja, razjašnjavanja i dokumentiranja prekršaja o kojima većina policijskih službenika i rukovoditelja ne zna dovoljno. Tu spadaju posebnosti kriminalističkog istraživanja prekršaja u vezi s državnom granicom i graničnim režimom kao i prekršaja iz Zakona o strancima; prekršaja iz područja obiteljskog nasilja; nereda na sportskim natjecanjima; prekršaja u vezi s javnim okupljanjem; prekršaja vezanih uz prebivalište i boravište građana i osobne isprave; kriminalističkog istraživanja prekršaja na moru, rijekama i jezerima; prekršaja iz Zakona o oružju, Zakona o eksplozivnim tvarima, o zapaljivim tekućinama i plinovima te Zakona o vatrogastvu i zaštiti od požara; kriminalističkog istraživanja gospodarskih i financijskih prekršaja; prekršaja protiv ekologije i zdravog okoliša; carinski i trošarinski te brojni drugi prekršaji.

Moraju se priznati brojne specifičnosti te široke lepeze različitih ponašanja proglašanih prekršajima, a slijedom toga, moraju se priznati i određene posebnosti kriminalističkog istraživanja tako široke lepeze ponašanja. A što je to ako nije posebna, specifična metodologija rada policije na određenom specifičnom području. I ne bi li se ozbiljnije trebalo pozabaviti teoretskim i praktičnim aspektima, te poboljšanjem postojećih i iznalaženjem novih načina i modaliteta na suzbijanju te vrste delikata. A što je to u svojoj suštini, ako nije prekršajna kriminalistika?

No, za dobrobit kriminalistike i njene znanstvene budućnosti, možda ipak u ovom trenutku treba odustati od termina "prekršajna kriminalistika" kako se to ne bi tumačilo kao parcelizacija "matične" kriminalistike koja, na žalost još uvijek nije doživjela svoju punu znanstvenu afirmaciju, ali svakako treba otvoriti pitanje njene redefinicije kako bi se mogla staviti u službu otkrivanja, razjašnjavanja i dokumentiranja svih zabranjenih, pa i asocijalnih pojava u jednom društvu. Slijedom toga čini se da bi najprihvatljiviji kompromisni naziv predmetnog kolegija trebao biti "Metodika kriminalističkog istraživanja prekršaja".

5. ZAKLJUČAK

Kroz elaboraciju predmetne teme razvidno je da provokativan naslov ima svoje utemeljenje u realitetu kriminalističkog istraživanja prekršaja. Naime, nesumnjivom se pokazuje potreba za bitno jačim teorijskim i praktičnim angažmanom na području istraživanja i suzbijanja prekršaja, i da ustanovljavanje kolegija koji će se time baviti i te kako ima smisla. Naglašavanjem značaja istraživanja i suzbijanja prekršaja, otvara se pitanje kojim će se to teorijskim i praktičnim spoznajama u toj misiji koristiti istraživači prekršaja. Jedini logičan i razuman odgovor je, nesumnjivo, kriminalistika i njeni kapaciteti. No, kako se kriminalistika, u pravilu, svojom definicijom vezuje uz kaznena djela, onda na tom području treba napraviti određene korekcije. Ili definiciju kriminalistike proširiti od kaznenih djela na sva zabranjena ponašanja u jednom društvu, delikte, ili za svako kažnjivo područje razvijati posebnu kriminalistiku ili "potkriminalistiku". Naravno da je razumno naslovnu polemiku okončati kompromisnim rješenjem kakvo je i ponuđeno u obliku naslova kolegija "metodike kriminalističkog istraživanja prekršaja", ali ovo može i mora biti poticaj boljem uređenju kriminalistike kao osnovne alatke svakog kriminalista. Potrebno je poraditi na njenoj afirmaciji preispitivanjem svih

njenih segmenata, te je kroz pažljivo i odmjereno redefiniranje svih sivih zona postaviti na zdrave teoretske osnove. Konačno, kroz redefiniranje predmeta, ciljeva i metoda, krenuti u završnu bitku za priznanje njenih posebnosti i izboriti joj status zasebne znanosti.

LITERATURA

1. Dujmović, Z. i drugi. (2007). *Kriminalistika*. Ministarstvo unutarnjih poslova, Zagreb.
2. Horvatić, Ž. (1993). *Elementarna kriminologija*. Školska knjiga, Zagreb.
3. Horvatić, Ž. (2001). *Novo prijestupovno i prekršajno pravo kao dio hrvatskog kaznenopravnog sustav*. HLJKZP, 1/2001., Zagreb.
4. Karas, Ž. (2012). *Uvod u kriminalistiku*. MUP RH.
5. Modly, D. *Norme ZKP-a i pravila kriminalistike*. Policija i sigurnost 3/92.
6. Pavišić, B., Modly, D., Veić, P. (2006). *Kriminalistika, knjiga prva*. Golden marketing tehnička knjiga, Zagreb.
7. Singer, M., Kovčo Vukadin, I., Cajner Mraović, I. (2002). *Kriminologija*. Nakladni zavod Globus, Zagreb.
8. *Zakon o policijskim poslovima i ovlastima*. NN 76/09., 92/14.
9. *Zakon o prekršajima protiv javnog reda i mira*. NN 41/77., 55/89., 5/90., 47/90.
10. <http://www.mup.hr/10.aspx>
11. http://www.mup.hr/UserDocsImages/statistika/2013/pregled_2003_2012.pdf,

Summary _____

Željko Mršić

Misdemeanour Criminal Investigation or Methods of Criminal Investigation of Misdemeanours?

The article elaborated the need for the police to thoroughly deal with issues of misdemeanours as a smaller scale offences. Having in mind that the ratio of the number and variety of misdemeanour cases and criminal offences is 12:1, the need arises for providing a sound theoretical basis for the field of investigation of misdemeanours, which currently does not exist or is insufficiently provided. That is the reason for promoting the idea of the new course at the Zagreb Police College which would deal with this field, under the title "Methods of Criminal Investigation of Misdemeanours". With the provocative suggestion of the course title "Misdemeanour Criminal Investigation", the issue of the more precise definition of criminal investigation and its full affirmation has arisen.

Key words: criminal investigation, misdemeanours, misdemeanour criminal investigation, criminal investigation of misdemeanours.